

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการแพร่กระจายโรคไข้หวัดใหญ่

โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นการติดเชื้อไวรัสที่ระบบทางเดินหายใจแบบเฉียบพลัน โดยมีลักษณะทางคลินิกที่สำคัญคือ มีไข้สูงแบบทันทีทันใด ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ อ่อนเพลีย

ระยะฟักตัว ประมาณ 1-3 วัน

การติดต่อ โดยการไอ จามรดกัน (droplet transmission) หรือ จากมือที่สัมผัสกับพื้นผิวที่มีเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ แล้วมาสัมผัสที่จมูกและปาก (Indirect contact transmission)

การปฏิบัติเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ

1. บุคลากรที่มีอาการหวัด ไอ จาม มีน้ำมูก ควรเคร่งครัด ในการสวมหน้ากากอนามัยให้แนบใบหน้า และล้างมือบ่อยๆ โดยเฉพาะล้างมือก่อนและหลังสัมผัสบริเวณใบหน้า
2. บุคลากรที่มีไข้ > 38.0 องศาเซลเซียส ร่วมกับมีน้ำมูก ไอ จาม ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ควรหยุดปฏิบัติงาน และไปตรวจที่ศูนย์คัดกรองโรคระบบทางเดินหายใจ
3. หอผู้ป่วย รวบรวมรายชื่อผู้ป่วยที่สัมผัสโรคอย่างใกล้ชิดกับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่ (ผู้สัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่ ในระยะ 1 เมตร หรือไอ จาม รดกัน) รายงานแพทย์เจ้าของไข้ เพื่อพิจารณาปรึกษาแพทย์โรคติดเชื้อ
4. เผื่อระวังผู้ป่วย และบุคลากรที่สัมผัสโรค ต่ออีก 7 วัน นับจากวันสุดท้ายที่สัมผัสโรค
5. กรณีที่พบการระบาดของโรค คือ พบผู้ป่วย หรือบุคลากร ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ ตั้งแต่ 2 รายขึ้นไป ในหอผู้ป่วย/ หน่วยงาน/ ทีมเดียวกัน (ที่มีความเชื่อมโยงกัน) ให้แจ้งมายังหน่วยควบคุมการติดเชื้อ เพื่อดำเนินการสอบสวนโรค และควบคุมการระบาด